

Вторник, 4 февруари 2014 г.

I

(Резолюции, препоръки и становища)

РЕЗОЛЮЦИИ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

P7_TA(2014)0051

29-и годишен доклад относно контрола върху прилагането на правото на Европейския съюз

Резолюция на Европейския парламент от 4 февруари 2014 г. относно 29-ия годишен доклад относно контрола върху прилагането на правото на Европейския съюз (2011 г.) (2013/2119(INI))

(2017/C 093/01)

Европейският парламент,

- като взе предвид 29-ия годишен доклад относно контрола върху прилагането на правото на Европейския съюз (2011 г.) (COM(2012)0714),
- като взе предвид доклада на Комисията, озаглавен „Доклад за оценка на проекта „EU Pilot“ (COM(2010)0070),
- като взе предвид доклада на Комисията, озаглавен „Втори доклад за оценка на проекта „EU Pilot“ (COM(2011)0930),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 5 септември 2007 г., озаглавено „Европа на резултатите — прилагане на правото на Общността“ (COM(2007)0502),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 20 март 2002 г. относно отношенията с жалбоподателите при нарушения на правото на Общността (COM(2002)0141),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 2 април 2012 г., озаглавено „Осъвременяване на начина, по който се осъществяват контактите с жалбоподателя във връзка с прилагането на законодателството на Съюза“ (COM(2012)0154),
- като взе предвид своята резолюция от 14 септември 2011 г. относно двадесет и седмия годишен доклад на Комисията относно мониторинга върху прилагането на правото на Европейския съюз (2009 г.) ⁽¹⁾,
- като взе предвид правното становище на Правната служба на Европейския парламент от 26 ноември 2013 г. относно „Достъп до информация относно случаи, предшествващи производството за установяване на неизпълнение на задължения, в контекста на проекта „EU Pilot“ и на годишния доклад относно контрола върху прилагането на правото на ЕС“,
- като взе предвид работните документи на службите на Комисията, придружаващи 29-ия годишен доклад на Комисията относно контрола върху прилагането на правото на ЕС (SWD(2012)0399 и SWD(2012)0400),
- като взе предвид член 48 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси и становищата на комисията по конституционни въпроси и комисията по петиции (A7-0055/2014),

⁽¹⁾ ОВ С 51 Е, 22.2.2013 г., стр. 66.

Вторник, 4 февруари 2014 г.

- А. като има предвид, че Договорът от Лисабон въвежда редица нови правни основания, които имат за цел да улеснят въвеждането, прилагането и изпълнението на законодателството на ЕС;
- Б. като има предвид, че член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз определя правото на добра администрация като право на всяко лице засягащите го въпроси да бъдат разглеждани от институциите безпристрастно, справедливо и в разумен срок;
- В. като има предвид, че съгласно член 298 от Договора за функционирането на ЕС (ДФЕС) институциите, органите, службите и агенциите на Съюза изпълняват своите задачи с подкрепата на открита, ефикасна и независима европейска администрация;
- Г. като има предвид, че според Правната служба на Европейския парламент проектът „EU Pilot“ — онлайн платформа, използвана от държавите членки и Комисията за изясняване на фактическия и правния контекст на проблемите, възникващи във връзка с прилагането на правото на ЕС — няма правен статус, и като има предвид, че в съответствие с Рамковото споразумение за отношенията между Европейския парламент и Европейската комисия последната предоставя на Парламента обобщена информация относно всички производства за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка от етапа на официалното уведомително писмо, включително поотделно за всеки случай, и може да откаже само достъп до личните данни в рамките на „EU Pilot“;
1. Заявява отново становището си, че член 17 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) определя основната роля на Комисията като „пазителка на Договорите“; отбелязва в този контекст, че правомощието и задължението на Комисията да следи за прилагането на законодателството на ЕС и наред с другото да започва производства за установяване на неизпълнение на задължения срещу държава членка, която не е изпълнила задължение, произтичащо от Договорите ⁽¹⁾, е крайъгълен камък на правния ред на Съюза и като такъв е в съответствие с концепцията за Съюз, основан на принципите на правовата държава;
  2. Отбелязва, че според годишния си доклад ⁽²⁾ през последните години Комисията е намалила броя на новите производства за установяване на неизпълнение на задължения, като е започнала 2 900 такива производства през 2009 г., 2 100 през 2010 г. и 1 775 през 2011 г.; освен това отбелязва, че годишният доклад показва също така увеличаване на случаите на късно транспониране през последните няколко години (1 185 през 2011 г., 855 през 2010 г., 531 през 2009 г.) и че четирите области на политиката, в които има най-силно изразена тенденция задълженията да не се изпълняват, са: околна среда (17 %), вътрешен пазар (15 %), транспорт (15 %) и данъчно облагане (12 %);
  3. Отбелязва намаляващия дял на делата за неизпълнение на задължения (60,4 %), приключени през 2011 г., преди да достигнат до Съда на ЕС, в сравнение с 88 % от делата през 2010 г.; счита, че е от съществено значение да се продължи внимателният контрол върху действията на държавите членки, като се има предвид, че някои от петициите до Парламента и жалбите до Комисията се отнасят до проблеми, които продължават да съществуват дори след като въпросът е бил приключен;
  4. Отбелязва, че общо 399 дела за неизпълнение на задължения бяха приключени, тъй като държавата членка доказва, че спазва правото на ЕС, като положи сериозни усилия за прекратяване на нарушението без съдебно производство; отбелязва също така, че през 2011 г. Съдът постанови 62 решения по силата на член 258 от ДФЕС, от които 53 (85 %) бяха в полза на Комисията;
  5. Изразява своята загриженост относно постоянното нарастване на броя на производствата за установяване на неизпълнение във връзка със закъснения в транспонирането от страна на държавите членки, като се има предвид, че в края на 2011 г. бяха открити 763 производства за установяване на неизпълнение във връзка със закъснения в транспонирането, което представлява 60 % увеличение спрямо съответната цифра през предходната година;
  6. Отбелязва, че в края на 2011 г. Комисията започна първото производство за установяване на неизпълнение във връзка със закъснения в транспонирането пред Съда на ЕС с искане за финансови санкции съгласно член 260, параграф 3 от ДФЕС;
  7. Счита при все това, че тези статистически данни не дават точна картина на действителния дефицит при спазването на законодателството на ЕС, но „представяват само най-тежките нарушения или жалбите от най-гласовитите физически или юридически лица“; отбелязва, че Комисията понастоящем не разполага нито с политиката, нито с ресурсите, за да може систематично да определи и да наложи изпълнението във всички случаи на неизпълнение ⁽³⁾;
  8. Привлича вниманието към факта, че споразумението между институциите на ЕС относно изявленията, определящи отношенията между компонентите на дадена директива и съответните части от националните инструменти за транспониране („таблици на съответствието“), влезе в сила на 1 ноември 2011 г. и че поради това не беше възможно да се направи оценка на прилагането му в настоящия годишен доклад;

⁽¹⁾ Членове 258 и 260 от ДФЕС определят правомощията на Комисията за образуване на производство за установяване на неизпълнение на задължения срещу дадена държава членка. По-конкретно, член 258 гласи, че Комисията „издава мотивирано становище“, ако счита, че дадена държава членка не е изпълнила задължение, произтичащо от Договорите.

⁽²⁾ Доклад на Комисията „29-и годишен доклад относно контрола върху прилагането на правото на Европейския съюз“ (2011 г.) (COM(2012)0714), стр. 2 — 3.

⁽³⁾ Проучване, поръчано от Парламента, Тематичен отдел В, „Инструменти за гарантиране на изпълнението и прилагането на законодателството на ЕС и оценка на тяхната ефективност“, Брюксел 2013 г., стр. 11.

Вторник, 4 февруари 2014 г.

9. Очаква Комисията да представи първоначален преглед на тези изявления до 1 ноември 2014 г. в съответствие с ангажимента, поет в годишния ѝ доклад;
10. Счита, че по отношение на функционирането на производствата за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка съгласно членове 258 и 260 от ДФЕС Комисията следва да гарантира, че петициите до Парламента и жалбите до Комисията се разглеждат с еднакво внимание;
11. Посочва, че петициите, внесени от граждани на ЕС, се отнасят до нарушения на правото на ЕС, по-специално в областта на основните права, околната среда, вътрешния пазар и правата на собственост; счита, че петициите свидетелстват, че все още има чести и широко разпространени случаи на непълно транспониране или неправилно прилагане на правото на ЕС;
12. Призовава Комисията да отдаде реален политически приоритет на спазването на правото на ЕС, което следва да се осъществява в тясно сътрудничество с Парламента, който е задължен: а) да търси политическа отговорност от Комисията и б) в качеството си на законодател да гарантира, че самият той е информиран в пълна степен с оглед на постоянното подобряване на законодателната му дейност;
13. Отбелязва, че е необходимо при процедурите за разглеждане на жалби да се използват систематично инструменти за насърчаване на спазването и да се упражнява правото на Парламента на надзор;
14. Отбелязва, че производството за установяване на неизпълнение на задължения се състои от две фази: административна фаза (разследване) и съдебна фаза пред Съда на ЕС; отбелязва признаването от страна на Комисията, че „гражданите, предприятията и организациите на заинтересованите страни допринасят значително (...), като подават сигнали за недостатъци при транспонирането и/или прилагането на правото на ЕС от органите на държавите членки; отбелязва освен това, че „щом бъдат установени, проблемите се разглеждат чрез двустранни обсъждания между Комисията и съответната държава членка с цел отстраняването им, доколкото това е възможно, като се използва платформата „EU Pilot“⁽¹⁾;
15. В този контекст отбелязва, че проектът „EU Pilot“ се определя като платформа за „двустранни обсъждания между Комисията и държавите членки“⁽²⁾, че той „няма правен статус, а е само работен инструмент в рамките на административната автономия на Комисията“⁽³⁾ в производството за установяване на неизпълнение на задължения;
16. Изразява съжаление относно липсата на правен статус на „EU Pilot“ и счита, че „легитимност може да бъде гарантирана само чрез осигуряване на прозрачност, участие на жалбоподатели и [на Европейския парламент] (...) в проекта „EU Pilot“ и че законност може да бъде гарантирана чрез възможно най-бързо приемане на правно обвързващ акт, който да съдържа правилата, уреждащи цялото предварително производство за установяване на неизпълнение на задължения и цялото производство за установяване на неизпълнение на задължения“, както се посочва в неотдавнашно проучване на Парламента⁽⁴⁾; счита, че подобен правно обвързващ акт следва да изясни законните права и задължения съответно на отделните жалбоподатели и на Комисията и следва да има за цел да позволи участие на жалбоподателите в проекта „EU Pilot“, доколкото това е възможно, като поне се гарантира, че те са запознати с различните етапи на производството;
17. В този контекст изразява съжаление от факта, че не са предприети последващи действия във връзка с предходните му резолюции, и по-специално във връзка с призива му за обвързващи правила под формата на регламент съгласно член 298 от ДФЕС, в който да се определят различните аспекти на производството за установяване на неизпълнение на задължения и предварителното производство за установяване на неизпълнение на задължения, включително уведомятията, задължителните срокове, правото на изслушване, задължението за посочване на основанията и правото на всяко лице на достъп до неговото досие, с цел да се утвърдят правата на гражданите и да се гарантира прозрачност;
18. Счита, че прилагането на платформата „EU Pilot“ трябва да бъде засилено от гледна точка на прозрачността по отношение на жалбоподателите; отправя искане да му се предостави достъп до базите данни, в които се съхраняват всички жалби, така че Парламентът да може да изпълнява своите функции по надзор на ролята на Комисията като пазителка на Договорите;
19. Подчертава значението на добрите административни практики и призовава за създаването на „процедурен правилник“ под формата на регламент с правно основание член 298 от ДФЕС, който да определи различните аспекти на производствата за установяване на неизпълнение на задължения;

⁽¹⁾ Доклад на Комисията (COM(2012)0714), стр. 7.

⁽²⁾ Вж. пасажа, посочен в предходния параграф.

⁽³⁾ „Достъп до информация относно случаи, предшествващи производството за установяване на неизпълнение на задължения, в контекста на проекта „EU Pilot“ и на годишния доклад относно контрола върху прилагането на правото на ЕС“, правно становище на Правната служба на Европейския парламент от 26 ноември 2013 г.

⁽⁴⁾ „Инструменти за гарантиране на изпълнението и прилагането на законодателството на ЕС и оценка на тяхната ефективност“, стр. 13.

Вторник, 4 февруари 2014 г.

20. Следователно призовава отново Комисията да предложи обвързващи правила под формата на регламент на правното основание, предвидено в член 298 от ДФЕС, за да гарантира пълното зачитане на правото на гражданите на добра администрация, уредено в член 41 от Хартата на основните права;
21. Припомня, че в преработеното Рамково споразумение за отношенията с Парламента Комисията се ангажира да „предоставя на Парламента обобщена информация относно всички производства за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка от етапа на официалното уведомително писмо, включително, по искане на Парламента, (...), относно въпросите, до които се отнася процедурата за установяване на неизпълнение“, и очаква тази клауза да се прилага добросъвестно на практика;
22. Следователно заявява отново, че Парламентът има право да получи „подробна информация за конкретни актове или разпоредби, които предизвикват проблеми, свързани с транспонирането, както и за броя на жалбите по отношение на конкретни актове или разпоредби“⁽¹⁾, и че докато „Комисията има право да откаже достъпа на Европейския парламент до личните данни в базата данни на „EU Pilot“, Парламентът „има право да изисква информация в анонимна форма, за да бъде напълно информиран относно всички относими аспекти на изпълнението и прилагането на законодателството на Съюза“⁽²⁾;
23. Приветства факта, че всички държави членки участват в „EU Pilot“; изразява надежда, че това ще доведе до допълнително намаляване на броя на производствата за установяване на неизпълнение на задължения; призовава за по-добро информиране на гражданите относно „EU Pilot“;
24. Счита, че въпросът за „EU Pilot“ и по-общо за нарушенията на правото на ЕС и за достъпа на Парламента до съответната информация, свързана с предварителното производство за установяване на неизпълнение на задължения и производството за установяване на неизпълнение на задължения, е основна точка в програмата във връзка с едно бъдещо междуинституционално споразумение;
25. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на Съда на ЕС, на Европейския омбудсман и на парламентите на държавите членки.

⁽¹⁾ „Достъп до информация относно случаи, предшествващи производството за установяване на неизпълнение на задължения, в контекста на проекта „EU Pilot“ и на годишния доклад относно контрола върху прилагането на правото на ЕС“, стр. 4.

⁽²⁾ Пак там. Комисията вече публикува значителен обем информация в своя годишен доклад относно контрола върху прилагането на правото на ЕС.